

פרשת וישלח

המאבק עם המלאך, היתה לו מטרה גדולה והיא לחשוף בעיני יעקב עצמו את כוחות הפלא הגנוזים בתוכו, לשחרר אותו מרגש הנחיתות כלפי עשיו ומן הפחד מפניו, לנסוך בו בטחון עצמי ולהחדיר בו אמונה בכוחותיו הוא.

אמנם נקעה כף ירכו, אולם יצא כמנצח. מהפכה נפשית נתחוללה בקרבו וקומתו נזדקפה לשעה קלה. התפקידים בינו ובין המלאך נתחלפו. הוא מכריח את המלאך לכרוע ברך ולהתחנן בפניו "שלחני כי עלה השחר".

הוא מכתוב תנאים למלאך: "לא אשלחך כי אם ברכתני".

(ממעין האגדה - א. ארזי)

שיעור פרשת השבוע: הילה פורגס

י מ י ח ו ל		שבת פרשת וישלח	
05:43←05:40	זמן תפילין / טלית	16:19	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	16:30	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)		שיעור הלכה אקטואלית
08:20	שחרית ג' (בביה"ס)	06:45	שחרית א'
09:09←09:06	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
13:15	מנחה א' (בחז"א)	16:19	13:30, 12:30 מנחה
16:30	מנחה וערבית	14:15	מנחה (בני-עקיבא)
16:42←16:39	שקיעה	16:39	לימוד "מדור לדור"
20:10	ערבית	17:16	צאת השבת

אחות תורנית: הילרי יום טוב

שבת
שלום

המאבק וההתגלות

זכה יעקב לקשר מיוחד עם המלאכים המלווים אותו בדרכיו וכאשר נאמר: "ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי א-לוהים" (לב, א) מסביר הרשב"ם: "ויפגעו בו לשומריו אחרי הבטחות השמירה, בא מפגש יחודי וחידתי: "ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו"... (לב, כה) ועל נושא זה העלו דרשנים ופרשנים כותרות רבות, ונשברו קולמסין רבים. הרמב"ם (חלק ב עמ' 2-281) לאחר שהוא מזכיר את מפגש אברהם עם 'שלושה אנשים' כ"התגלות וכסוד מן הסודות", הוא ממשיך: "כן אני אומר אף בפרשת יעקב, באומרו: 'ויאבק איש עמו' שהיתה בצורת התגלות..." הרמב"ן: (לב, כו) "והענין, כי המאורע כולו רמז לדורותיו..."

העימות בין ישראל והעמים בעתיד

הרב י"ד סולובייצ'יק¹, בראייה מפוקחת אל העבר ואל העתיד, מציין: "מתוך הספר הזה נרמזים לנו הרבה עניינים שארעו בעבר, ויתרחשו גם בעתיד..." ועוד אומר הגרי"ד: "הנושא המרכזי של הפרשה - העימות שבין ישראל לעמים. נרמזים כאן עניינים שלעתיד לבא, ענייני הגורל הלאומי". זאת אומר הגרי"ד, בקשר למפגש יעקב 'והאיש', אותו הוא מכנה: "האיש העטוף מסתורין" וממשיך: "המסתורין האופף את הסיפור הזה, והסירוב להזדהות, אלה הם סימנים מובהקים למאבקים ההיסטוריים שבין ישראל והעמים בכל הדורות..."

ובהמשך, בהתייחס לפרידה של המלאך מיעקב: "פרידה מסוג זה, משמעותה למעשה: עוד נפגש! המאבק יימשך בעתיד לבא" הגרי"ד, במקום אחר (פרקים במחשבת הרב, עמ' 169) מוסיף: "יעקב יצא כמנצח ממפגש נורא הוד" ובהמשך הוא שואל: "האמנם אין כאן, אלא סיפור של יחיד? האם אין מקופל כאן סיפורה של כנסת ישראל, ישות הנאבדת מאבק 'אבסורדי' לקיום ולחיים, לאורך אלפי שנים?"

האיש העטוף מסתורין

מן הכלל נעבור אל הפרט, ולשאלות: מי האיש? ומה פשר המאבק? לאור הסברות הרבות העוסקות בזיהויו של "האיש", ניתן לומר שאין הכרעה ודאית. בגמרא (חולין צא, א): "אמר ר' שמואל בר נחמני כגוי נדמה לו... רב שמואל בר אחא... כתלמיד חכם נדמה לו". ובמדרש (ב"ר עז, ב): "ר' חייא בר' חוניא אמר: נדמה לו בדמות רועה". "ר' חייא בר' חנינא אמר: שרו של עשוי" (שם, עז ג). ובאגדות היהודים,² "אותו רועה היה המלאך מיכאל, השר הגדול". ולאור כל זאת, נראית לנו הערתו של לוי גינזבורג, שאכן אין לדעת מי האיש.

יעקב לבדו

יתכן לומר, שהמילה **לבדו** באה ללמד, שהמאבק עם האיש היה בתוככי נפשו של יעקב. ואכן כך תוסבר גישת הרמב"ם (ר' לעיל) שהמפגש היה במראה הנבואה, כלומר בחלום, בדרך זו הולכים גם רד"ק ורלב"ג. רד"ק מסביר: "כי המעשה הזה... לא היה אלא דמיון לבד, שנדמה לו איש, ולא היה..." וגם הרלב"ג: "ונראה לו בנבואה מלאך ה', כאילו הוא איש, והנה הסכמנו שיהיה זה ההתאבקות בעת השינה..." לפרשנות זו (של הרמב"ם, רד"ק ורלב"ג) שהמאבק היה בחלום בשינה... יש להוסיף, שמכאן יוסבר כיצד בתוכן הפסוק, מילה אחת בלבד מבדילה בין 'לבדו' לבין 'האיש'.

מעניינת גישתו של המלבי"ם,³ שמעידה על המורכבות שמופיעה בפירושים השונים, האם לפנינו מראה נבואה, חלום, או מאבק גשמי, חושני? וכך הוא כותב: "היה לו (ליעקב) מלחמה עם השר שלו, היינו עם היצה"ר הפרטי שבגופו..." אולם בהמשך הוא כותב: "והמלאך ההוא לבש צורה גשמית [כי היתה נבואה מוחשית] (כך במקור, כנראה הערת המהדיר) ע"י שנתגלם המלאך בצורת אדם..." ולעומת זאת ממשיך המלבי"ם:

"ותשאר נפשו לבדו מתבודדת עם האור העליון הרוחני..." ואז הוא מסכם את פירושו הדו משמעי: "כי עניינו הוא שאין לו מהות, ואינו קיים רגע על מצב אחד, רק פושט צורה ולובש צורה..."

כאדם שחובק את חברו

מכיוון שהפועל 'ויאבק' היא מילה יחידאית, הוא סובל שני פירושים, שניהם בגמרא (חולין צא, ע"א) ושניהם ע"י ר' יהושע בן לוי: "אמר קרא: 'ובהאבקו עמו' (לב, כה), כאדם שחובק את חברו". בהמשך מביאה הגמרא, שם, את גירסתו השנייה של ר' יהושע בן לוי: "בהאבקו עמו, מלמד שהעלו אבק מרגלותם עד כסא הכבוד".

אונקלוס, מתרגם את 'ויאבק' היחידאי במילה נדירה גם בארמית, 'ואַיִשְׁתַּדַּל', וכבר העיד הרמב"ן שכך תרגם אונקלוס גם בשמות (כב, טו') "וכי יפתה: ארי ישדל". רש"י הסביר: "שידול בלשון ארמי כפיתוי בלשון עבריי". רמב"ן, חולק על דעת רש"י, וסובר שכוונת אונקלוס 'לשון תחבולה' ועל כך ר' בהרחבה בספרו של ע"צ מלמד.⁴ בתרגום הניאופיטי, שמובא בספרו של אביגדור שנאן,⁵ שם תורגם 'ויאבק- גפף': לפי שנאן, גפף- תפס. אבן שושן במילונו מסביר: 'גפף- חיבק' (הפועל גפף מופיע בסנהדרין כמה פעמים...)

מעניין לציין שרבים מן הציירים (דורה, דלקרוא ועוד..) מתארים בציוריהם מאבק עז בין יעקב והמלאך בעוד רמברנדט,⁶ בציורו מתאר מפגש של חיבוק ללא סימני מאבק כלל...

שויון כוחות?

אנו למדים שהאיש-המלאך, לא צלח במאבק. על הנאמר: "וירא כי לא יכל לו" (לב, כו): "אמר ר' ברכיה: אין אנו יודעים מי נצח, אם מלאך אם יעקב" (ב"ר, עז, ג) וכאשר אומר המלאך: "כי שרית עם אלוקים ועם אנשים ותוכל" (לג, כט) על כך אומר הרב סולובייצ'יק, "יעקב יצא כמנצח ממפגש נורא הוד" ובהמשך, אומר הרב, המאבק הוא של כנסת ישראל, "מאבק לקיום ולחיים, לאורך אלפי שנים".

כניחין סלנט

1. דברי השקפה, מספריית אלינר, המ' לחינוך ותרבות תורנית בגולה, בפרק 'יעקב ועשו' שיעור בפר' וישלח עמ' 21-25.
2. הגרי"ד, שם, עמ' 24 נותן הסבר ורקע לאנטישמיות שנובעת מיחסי ישראל והעמים: "שלא נוכל לייחס להם שום הגיון.
3. עמ' 125, ור' העי' 248, המדרש מבוסס בעיקר על מדרש 'אבכ"ר' ושם גם נאמר: "מיכאל נתמנה לשרם של ישראל" ור' עוד בהעי' 249 כותב גינזבורג: "הכרעת מיהותו (של המלאך) נשארת ללא הכרעה".
4. המלבי"ם, 'פרדס' ירושלים 1956 עמ' 116-117.
5. מפרשי המקרא, "דרכיהם ושיטותיהם" הוצאת מאגנס ירושלים, תשל"ד, חלק ב' עמ' 798, 981.
6. "מקרא אחד, ותרגומים הרבה" הקיבוץ המאוחד, תל-אביב 1993 עמ' 47.
7. הפועל 'גפף' מופיע כמה פעמים בסנהדרין, וראו במיוחד במשנה סנהדרין, דף ס, ע"ב. גם שטיינזלץ, מסביר גפף - חיבק.
8. רמברנדט, גר בשנותיו האחרונות בשכונת היהודים באמסטרדם ואולי שמע מאחד מחבריו היהודים על רעיון החיבוק.

קודם הדיווחים השוטפים, נעצור הכל ונספר על עשרות ילדי המתמ"ד מכתות ד'-ט', שממשיכים להתייצב בכל לילה בבית הכנסת, בשעה 20.00 בדיוק! ואל יקל הדבר בעיניכם... מיד עם הגעתם, הם שותים בצמא מְשֶׁנָּה אחר מְשֶׁנָּה ולאחר מכן מתפללים תפילת ערבית יחד עם המבוגרים במניין המרכזי. למרות השעה המאוחרת, החשיכה, הגשמים והקור המקפיא, הם אינם מוותרים לעצמם, וגם לא להוריהם.. ועומדים במשימה בגבורה! יישר כוחם! יניב עקיבא מעדכן שבשל ריבוי הכרטיסים המזכים בפרסים, הוחלט להמיר כל עשרה כרטיסים לצמיד, ובכך להקל על מלאכת הספירה בהמשך הדרך. מדווחת שי סמואל, תלמידת כיתה ה': "אנחנו לומדים מסכת ברכות והיא מעניינת אותי, כי היא נוגעת בחיי היום יום. לדוגמא: מה קורה אם מתבלבלים בקריאת שמע וברכותיה, או מדלגים בטעות על קטע מסוים, ולי זה כבר קרה... עכשיו אני כבר יודעת כיצד לנהוג! חשוב לי לא להפסיד אף לימוד או תפילה, כי אם אפסיד, אחר כך עלול להיות לי קשה להבין את ההמשך, וגם הפרסים די מעודדים... כל כף כסף לי להגיע למתמ"ד שלפעמים אני מעדיפה לוותר על פעילויות אחרות..."

נצל את פסק הזמן בו אנו מודים על הטוב, ונשבח גם את צוות הנוי אשר בשבועות האחרונים שותל במרץ, בונה כמה וכמה פינות חמד ברחבי הקיבוץ, משפר, מתחזק ומטפח את 'חורשת היובל', וכל זאת בנוסף לתחזוקה הכללית ולתיקון התקלות השוטפות. ביצועים כאלו, אינם ברורים מאליהם – תודה לכם!

ביום חמישי שעבר - שמענו הרצאה מרתקת שמשכה קהל רב, מפיה של נועה לאו לבית כהן. ההרצאה נערכה במסגרת תכניות שנת השבעים בהם בניס/ות מספרים/ות על פעילויותיהם. נועה היא יועצת הלכה שלמדה במכון "נשמת" ועכשיו גם מלמדת במכון. שמענו על החשיבות של הייעוץ ההלכתי הניתן על ידי נשים בעיקר לנשים, ובעיקר בנושאים הקשורים לנשים ולמשפחה. קורה ולאיישה יש שאלה שקשה לה להפנות אותה לרב בהיותו גבר, ואז מגיעה היועצת ועוזרת לה, ואם יש צורך היועצת פונה לרב שכן היא אינה פוסקת הלכה. אגב ישנן היום נשים אורתודוקסיות פוסקות הלכה. נועה ציינה בדבריה שכתוצאה מהעיסוק, היועצות חייבות להיות מצויות הן בענייני הלכה והן בענייני בריאות. בראשית דבריה היא ציינה שהתקבלה למכון בזכות העובדה שיכלה להתמודד עם דף גמרא, כי בקיבוץ הדתי בנות למדו עם בנים תלמוד. לאחר ששמעתי שוב את האגדה שהקיבוץ הדתי פרץ את הדרך בעניין זה, ציינתי בפני הנוכחים שבת ספר 'מעלה' בירושלים הוא שפרץ את הדרך בשיתוף בנות בלימוד גמרא עם הבנים, בדיוק בכיתה בה למדתי. אחד מהנוכחים בקהל העיר בציניות: "בוודאי הבנות היו טובות מהבנים...", צר היה לי לאכזב ולספר שעדין שטיינזלץ היה בן כיתתי, ומי היה מסוגל להתמודד מולו... דיווחה: שושנה עברון.

בליל שבת – עסק הרב בשיעור ההלכה, בנושאי השקעות. לא מהיבט הכדאיות הפיננסית כמובן... אלא מהצד ההלכתי - מוסרי. וכל זאת למה?? לאור המכתב שקיבלו משפחות רבות בישראל מהמוסד לביטוח לאומי, המבשר על "חיסכון לכל ילד". במכתב המלבב, מצוין כי ביד ההורה לבחור, בין השאר, אם להגביל את החיסכון להשקעות המותרות על פי ההלכה היהודית או ה'שריעה' המוסלמית. מסתבר שספר ההלכה המוסלמי מחמיר הרבה יותר מההלכה היהודית ומגביל את המשקיע שלא לשים את כספו בחברות העוסקות ב: הימורים, אלכוהול, חזיר, טבק ואפילו נשק. על ריבית אין אפילו מה לדבר... 'משכנתאות השריעה' החברתיות שניתנות בבנקים האסלאמיים, נשמעות הוגנות במיוחד והפלא ופלא – כולם יוצאים מורווחים! אולי אם נאמץ את רוחן נמצא את קצה החוט לפתרון למשבר הדיוור בישראל!?? ונעבור לנימה אישית... התנהלות הבנקים בישראל רחוקה מלהיות "אור לגויים" ובעצם, היא גם לא "אור ליהודים"... אצלנו, הטפל הפך לעיקר והעיקר לטפל. תפקידו העיקרי של הבנק לאחר שקיבל רישיון מהמדינה, הוא - לעסוק בהלוואות ובתיווך כספים ובכך להניע את

הכלכלה - **לרווחת הציבור**. כפועל יוצא מפעילות זו, חשוב שהבנק יהיה עסק רווחי לבעליו ויספק פרנסה ראויה לעובדיו. אולם בפועל הבנקים בישראל מכוונים עצמם למטרה אחת: תשואות כספיות אדירות לטובת הבעלים והמנהלים, בעוד טובתו הכלכלית של הציבור, שלשמה נועד הבנק מלכתחילה, מונחת לה אי שם בקרן זוית. ואולי הגיעה זמנה של 'מדינת היהודים' לבצע את תפקידה ולהתנהל בממלכתיות?... אולי הגיע הזמן לגלות אומץ לב מול כרישי ההון ואחריות כלפי האזרחים ולאפשר תחרות הוגנת גם בתחום הבנקאות? אולי צריך להתנתק סוף סוף מתדמית ה'מלווה בריבית' הגלותי שאת הכסף עושה רק מכסף. חברים יקרים, 'שוק חופשי' הוא אינו מושג קדוש וגם אינו אחד מעשרת הדברות. המדינה חייבת לפקח על הבנקים ה'מכובדים' וה'חשובים' כעל אחרון האזרחים - "שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו..." (אבות ג', ב').

בשבת, עלה נחום לנדאו למפטיר וקרא את ההפטרה, לרגל בת המצווה של שקד. קודם מוסף שיבח הרב בברכתו את כוח השמחה והחיות אשר בעזרתן הצליח יעקב לבדו לגולל את האבן מעל פי הבאר, בראותו את רחל. מזל טוב לשקד ונאחל לה הצלחה רבה בעזרת כוחה של השמחה.

בשיעורו של גדי סמואל על פרשת השבוע, עקבנו אחר אופיו של יעקב ש'הצטיין' ברגשי נחיתות מול אחיו, בחשדנות ביחסו לסובבים אותו ובחשש למימושן של ההבטחות שקיבל בחלום. ליעקב היה קשה להפנים את העובדה שהפך למצליחן ...

על 'שבת הארגון', מדווחת אפרת שלומי: לאווירת השבת המיוחדת, נכנסנו בתפילה תוססת וחגיגית בסגנון קרליבך. בליל שבת סעדו חבריא ב' יחד בחדר האוכל, ולאחר מכן התקיימה פעולה עם שליחי ההנהלה הארצית. לאחר התפילה בבוקר, התקיים קידושא רבא בדשא מול הסניף ובמהלכו חולק העיתון הסניפי "שלכת". גם ההורים הגיעו בהמוניהם לסניף לראות את הקירות עליהם עמלו החניכים במהלך החודש. בצהריים התקיימה פעילות לכלל הסניף עם השליחים, ובמוצ"ש נערכה התהלכה המסורתית ברוב עם כשהיא מלווה בשירים ובריקודים. בתום מפקד האש והדגלנות שביצע השבט העולה לחבריא ב', נחשף שמו החדש - "אורות". הערב הסתיים בהופעות הערכיות והמושקעות של השבטים, בהן כל שבט הביא לידי ביטוי בדרכו שלו את הנושא השנתי "ופרצת". מאוחר בלילה, חבריא ב' קיבלו לחיקם את שבט "אורות" בהשבעה מאתגרת ומגבשת בשדות. כאן המקום לשבח את צוות ההדרכה המשקיענים, את חבריא ב' ואת הבוגרים הרבים - **ובראשם לירון שהם**, על הובלת השבת וחודש ארגון כולו. אשרינו שאלו בני הנוער שלנו!

ביום חמישי – עוצבה בכניסה לחדר האוכל תערוכת תמונות, מסמכים ומודעות מהעבר, הקשורים לחדר האוכל והמטבח. לקראת ארוחת הערב המשותפת ב"טעם של פעם" שתתקיים ביום שני הקרוב, במסגרת אירועי שנות השבעים, נתרפק קצת על הימים ההם...

יורט קימלמן

מסיבת חנוכה וראת חודש

בנר שישי של חנוכה, יום חמישי, כ"ט בכסלו, 29/12
ניפגש בבית שקמה בשעה – 17:45 (שריינו ביומנים...)
 למסיבת ראש - חודש ומסיבת פרידה מיונה רוזנטלר.

אנאניס בשמחה!

סיפורי וותיקים...

חברתנו חגית רפל ראינה לפני כעשרים שנה חברים בסעד, לצורך עבודה באוניברסיטה. חלק מן הסיפורים פורסמו בעבר בעלון, אך לכבוד "שנת השבעים" נפרסם כמה מהם בשנית, תוך עיבוד וקיצור המתבקשים ובתוספת הסברים למי שאינם מתמצאים בשפת הקיבוץ של פעם.

בראיון המובא להלן, משנת תשנ"ו, מספרת חברתנו מרים רוזנמן על חתונתה עם אברהמי וכיצד הם הפכו לזוג הראשון בקיבוץ. מרים אינה חוסכת בתיאורים ובפרטים כיצד התנהלו ענייני החתונה הקיבוצית בימים ההם...

מרים רוזנמן – ממייסדי הקיבוץ, רעייתו של אברהמי רוזנמן ז"ל שהיה ראש המועצה האזורית שלנו, במשך שנים רבות. אמם של עפרה שוהם ז"ל, ויבדל"א אורי, חיה ומשה. עבדה כמטפלת בגיל הרך והיא גם הקוסמטיקאית הראשונה של הקיבוץ.

מרים מספרת:

החתונה של מרים ואברהמי

היות והחליטו שלא יכול להיות קיבוץ בלי דור שני, אז התחילו להמריץ אותנו להתקרב כבר יותר לתכליס...

אנחנו החלטנו כבר קודם להתחתן, אלא שרק לא קבענו זמן... אמרו לנו: "צריך ללכת לרב. קודם כל אצל הרב מקיימים את 'הפולחן', כל השאלות והתשובות כדי שנדע אם אין לנו איזה בעיות מיוחדות".

מובן שאנחנו הולכים לרב! וכל הקיבוץ ביחד אתנו...

הרב ישב בקומה השנייה. אנחנו עולים אליו למעלה וכל החברים שליוו אותנו מחכים למטה למטה לשמוע מה היו התוצאות.

הרב שואל: "מה קורה? למה כולם כאן?..."

שנינו ענינו – "הם מלווים אותנו".

טוב... הרב שואל כמה שאלות 'פה ושם' על 'ימי הולדת' וזהו, גמרנו עם זה.

אחרי כמה זמן ההכנות לחתונה. מי יתפור שמלה? מובן שמדובר בשמלה מבד ליינן (כותנה) פשוט כזה ולא בשמלה ארוכה. שמלה סולידית עם צווארון 'בייבי' (מעוגל).

תפרו לי שמלה. אבל מה עוד צריך? תחתונות ונעלים לבנות. היתה אתנו בחורה ירושלמית והיא נתנה לי את הנעלים שלה. הם היו קצת קטנות עליי ולחצו לי נורא, אבל צריך להחזיק מעמד...

מעמד החתונה - היות והחתונה התקיימה בזמן המלחמה (מלחמת העולם השנייה) ואנחנו היינו הזוג הראשון - הרב חשב שהוא צריך לנאום שעה וחצי!!! אני כבר לא יכולתי לעמוד על הרגליים! ואני כל הזמן לוחשת לאברם: 'תשמע אני מתעלפת!' והוא כל הזמן לוחש לי: 'הוא גומר' ולוחץ לי את היד שאני אחזיק מעמד...

טוב, ברוך השם גם טקס החופה הסתיים ואחריו הייתה סעודה גדולה שכל נתניה השתתפה בה. שנינו עבדנו בבית חרושת של עורות אז כמובן כל עובדי המפעל הגיעו. לא היו אז דאגות של "אולם" ו"מנות" כמו בימינו... האולם היה מין צריף שדומה לחדר אוכל ונדמה לי ששחטו עיזה כחלק מהתפריט... אני לא טעמתי מהסעודה שהוגשה לאורחים. אחרי יום שלם של צום, ביקשתי רק חתיכת לחם ועגבנייה כי לא הרגשתי טוב. בכל אופן גם לא נשאר לי כלום מהסעודה, כולם טרפו הכל!

מגורים ראשונים - לא קבלנו 'חדר משפחה', אלא רק אוהל קטן כזה 'משולש' ובו הונחו שתי מיטות. החברים פתחו לנו את המיטות ופיזרו עליהן המון פרחים. לאחר מכן, הכינו לנו ארון מארגז 'תנובה' ששימש כארון וכן שולחן עגול עם שני כסאות מתקפלים. חדר יפה!

אחרי כמה זמן קבלנו אוהל ערבי עם שתי דלתות, דלת אחת לכיוון המחנה ודלת אחת לכיוון הפרדס/לבית - שימוש... באוהל הזה היה לנו מאד רומנטי והוא קושט בכוכבים, ירח וכל מיני ציורים...

רכוש - לחתונה קבלנו המון מתנות, יחסית לתקופה ההיא.. ואפילו מתנות גדולות! שטיח רצפה שפרשתי אותו על החול וכל הזמן הייתי צריכה לנער אותו... קיבלתי שטיחים של יוטה על המיטות, רקומים ביד והרבה מפות וצנצנות. קבלנו הרבה מתנות למרות שלא היו לנו קרובים (משפחתה של מרים נספתה בשואה). אבל מובן שהשמלה (שמלת הכלה) לא היתה שייכת לי. אחריי היא עברה מאחת לשנייה, לשלישית ולרביעית, ולכולן זה היא התאימה! אפילו לא היו צריכים לעשות בה שינויים!

לאברהם היו מכנסיים שהוא הביא מחוץ לארץ. אחר כך גם בחתונות האחרות לבשו אותם. המכנסיים לא היו שלו... הכל היה שייך ל'מחסן א'*. אבא שלך (אבא של חגית - יהודה ברי"ט ז"ל) בחתונה, גם הוא היה צריך להיכנס למכנסיים האלו, והוא, מסכן, התענה נורא וגם שם היה נאום הרב שלא נגמר! הוא כבר לא היה יכול יותר, כבר לא היה לו בכלל אוויר לנשימה!. כשנגמר הנאום הוא פתאום הוא הסתלק. כולם שאלו: 'לאן החתן ברח?' הוא נעלם! אחרי כמה זמן הוא מופיע במכנסיים קצרים ואומר: 'די, לא יכולתי יותר להחזיק מעמד...!'

המכנסיים האלו הלכו הלאה לכל החתנים, מאחד לשני. לא הייתה ברירה אחרת, זה היה המצב...

*מחסן א' - הוא מחסן הבגדים הקוקטיביים של הקיבוץ של פעם - כל הבגדים היו שייכים לכולם...

צ' הספרייה

אם יש את נפשך לקרוא ספר טוב, לך לספרייה! שם תפגוש את הספרנית המכונה רכטי. הספרייה פתוחה כל יום לפני הצהריים, ובשעות שרכטי נמצאת, היא מוכנה תמיד לתת המלצה טובה. ביום רביעי הספרייה סגורה, אך תמיד אפשר לקבל מפתח מיעקב היושב בקופה בחדר האוכל. במוצאי שבתות הספרייה פתוחה לחיילים, לילדי התיכון וכמובן לחברים. כותבת שורות אלו היא אחת שנהנית מהספרים הישנים והחדשים כאחד.

רות פינקלשטיין

+60 פסיכיקס - וצדת ומיקיס ומה שבניהם..

מזה תקופה לא עדכנו מעל דפי העלון את הנעשה בוועדה זו. זאת הזדמנות לתת תקציר על מה שנעשה עד כה.

נתחיל בארוחות ערב המשותפות שהיו לנו. נערכו 2 ארוחות ערב בשנה החולפת. האחת הייתה בנושא הקיבוץ - על הגזר, חיים לנדסמן הציג את המפעל החדש עם הטכנולוגיה המתקדמת, ועל הקיבוץ בעיני המצלמה של איתן הימן. היה מעניין מושקע ונעים.

הארוחה השנייה התקיימה סמוך ליום ירושלים. שם חוו המשתתפים אווירה ירושלמית מקסימה! זה המקום להודות לחנה אלברט ולבת חן חביביאן על הארגון, ההשקעה והמרץ! בע"ה אנו מתכוונים להמשיך לקיים ארוחות אלה ומוזמנים להשתתף כל החברים שלנו בני ה+60.

החל חלק ב' בחוגים. נפתח מחזור ב' לחוג התעמלות מוח, ומחזור א' המשיך כמעט במלואו לשלב שני יחד עם המרצה שרי בית הלחמי. החברים עובדים בשיטת פויירשטיין עם חוברות עבודה בהדרכתה של שרי, מחדדים את החשיבה ומאתגרים את המוח.

חוג המחשבים נפתח בשנית בשתי קבוצות. החברים לומדים בחוג את שימושי המחשב הבסיסיים ועד לשימוש מורכב יותר. תודה לעידן קייפור מורה הנבוכים. יחד עם חוגים אלו תוכננו עוד שני חוגים: ברידג' ואנגלית מדוברת. לצערנו נאלצנו לסגור אותם עקב חוסר משתתפים. אנו עושים מאמצים על מנת להביא אנשי מקצוע טובים לחוגים שלנו שיעשירו את שעות אחה"צ. כולנו תקווה שהפעילות תמשיך לתת מענה זה.

אחד הנושאים החשובים שעומדים לנגד עיני הוועדה, הוא נושא הפרישה. קבוצת "מעברים" משער הנגב אשר עוסקת בעזרה לעסקים קטנים ובחיפוש עבודה-תעסוקה, החליטה לתת במה לנושא הפרישה וקריירה רביעית. על מנת לייצר סדנת פרישה אולטימטיבית שתתאים לצרכי האזור, הם נפגשו עם קבוצות מיקוד שונות באזורנו והגיעו גם אלינו. אצלנו הייתה היענות יפה מאוד של חברים שהגיעו לשתף ולדבר על מהי פרישה עבורם בכל המובנים. כמובן שמספר אנשים גדול בקבוצת המיקוד משפיע על התכנים שיהיו בסדנת פרישה, לכן אנו מקווים שתהייה לזה התאמה לקיבוצנו ונוכל להיעזר בזה. בנוסף כל אשר נאמר בקבוצה נלקח בחשבון, בלא קשר לסדנה, ואנו מנסים לראות כיצד ניתן ליישם חלק מהמסקנות שנאמרו שם. תודה רבה לכל מי שלקח חלק, זה היה מאיר וחשוב מאוד.

"יוצאים לבלות" - עלה רעיון של רותי יערי להוציא נסיעה למרכזי הקניות הקרובים (שדרות, נתיבות) לבילוי וקניות לחברים אשר אין תמיד באפשרותם להגיע למרכזים אלו. לקחנו את הרעיון והבאנו אותו לכדי ביצוע. יצאו 9 חברים וחברות למרכזי הקניות בנתיבות שם עשו סידורים, קניות ואף ישבו בבית קפה בחברותא. החברים חזרו מרוצים ונרגשים. בעקבות כך עלה הרעיון לארגן יציאה לסרט - וכך היה! ביום שלישי, לפני שבוע וחצי, יצאו 10 חברים לסרט המומלץ "לעבור את הקיר" בסינמטק בשדרות. החברים חזרו מרוצים מאוד!

אנו נשתדל לאמץ זאת ולארגן נסיעות ליציאות וסרטים אחת לכמה זמן. הפרסום על יציאות יהיה על גבי לוח המודעות בחד"א, במייל ובערוץ החרוץ, ההרשמה בלוח מודעות בחד"א. מומלץ להתעדכן מידי פעם. בהזדמנות זו נודה מאוד לרותי על הרעיון ולנהגים המתנדבים שלנו. מוזמנים להצטרף למעגל הנהגים המתנדבים.

ביום ראשון הקרוב יוצאת נסיעה נוספת לשדרות ל7 mall - במתחם שמול תחנת הרכבת.

שינוי הרכב הועדה - דקלה הימן פרשה מהוועדה. תודה רבה דקלה על הנתונה וההשקעה ונאחל לה הצלחה בכל! את מקומה מאיישת כעת רחלי לנדאו שנכנסה ברצון טוב לוועדה. תודה רבה רחלי ונאחל לך ולנו הרבה הצלחה ועשייה מבורכת. כעת הועדה מורכבת מצפרי שלומי, אלי קראוס, ברוריה גורן, זהבה ברט-ישראלי, חנוש שנון, רחלי לנדאו ושגית דניאלי-מרכזת.

מוזמנים לפנות בכתב בכל רעיון, הארה או הערה בת"ד 303, או בע"פ לכל אחד מחברי הועדה. מקווים להמשכה של פעילות מהנה ומעשירה.

עצת דניאלי השט וצדת ותיקים

איסוף חפצי יד שניה לצדקה

כמיטב מסורת היריד, גם השנה יתקיים

דוכן חפצי יד שנייה המוצעים למכירה.

לשם כך אנחנו צריכים את עזרתכם! כל חפץ שהנכם מעוניינים לתרום לצדקה, ומצבו טוב וראוי לשימוש, יתקבל בברכה! (לא בגדים).

בנוסף, אנו זקוקים לכמות גדולה של דיסקים ופקקי בקבוקים לטובת דוכן היצירה שביריד.

אם יש בידים **דיסקים ופקקים** שאינם בשימוש, נשמח לקבלם!

בשבוע הקרוב יעברו ילדי המפ"ל בין הבתים ויאספו את כל החפצים הדרושים - נא לצרף את הדיסקים ופקקי הבקבוקים לשאר החפצים.

שימו לב - האיסוף יתבצע באופן הבא בין השעות: 16.00-17.00 :

יום א', יח' כסלו (18.12) - איסוף מבתי השכונה, הקרווילות באזור בית שקמה, הקרווילות שבאזור המוסך, בית סלע והקוביות.

יום ד', כא' כסלו (21.12) - איסוף משאר בתי החברים.

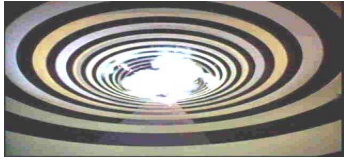
את כל החפצים יש להניח מחוץ לביתכם, בזמן, עם פתק המיידע שזה שייך ליריד.

במידה ולא הספקתם לארגן את החפצים עד לשעת האיסוף -

ניתן להניח חפצים מחוץ למפ"ל (בית כולל צהוב) מדי יום.

נודה לשיתוף הפעולה!

צוות החינוך והלומית קייפור

מנהרת הזמן –

לקראת ארוחת הערב שתיערך בשבוע הקרוב ב"טעם של פעם"

הבאנו קטעים מהארכיון המלמדים על גלגוליו של ענף המזון במהלך ארבעים השנים שקדמו להפרטה...

=====

מישיבת המזכירות - תקציב המטבח-תמוז תש"ך - 1960

בדיון במזכירות על תקציב הכלכלה התברר שאנו עולים ב-10 אגורות לחבר ליום, על התקציב שנקבע בתכנית המשק. עלייה זו מסתכמת ב-המישה עשר אלף לירות לשנה(-15.000 ל"י). נידונו דרכים לשמירה על התקציב וסוכמו הצעות שונות בכיוון זה: שחיטת, מריטת והכשרת עופות בבית שיחוסך סכום נכבד מאד, ולקראת החורף יש לעשות הכנות ע"י הקמת סככה לעבודות אלו למצוא בסדור העבודה כוחות שיוכלו לבצע את המריטה הניקוי וכו'. כן הוצע בין היתר לעבור לשימוש בגבינה לבנה רזה שמחירה מחצית מן השמנה. לעבור לשתיית חלב במקום קקאו וקפה בארוחת הערב. להקפיד על הספקת מיץ אך ורק לעובדי השדה, למעט בהוצאת ממרחים יקרים על העגלה (כגון גבינה משולשת, מיונית וכו'), להרבות בריבה במקום ממרח שוקולד, דבש וכו'. כל הצעות הוצעו אחרי בירור במשקים שונים ושיחות עם מומחים לתזונה. כן סוכם לבדוק את תחשיב מחירי תוצרת המשק המסופקים למטבח. הוטל על מחסנאי המכולת לשמור בקפדנות על מסגרת התקציב.

שרותים - לפני כשבועיים התחלנו להגיש אוכל לדיאטים ולצמחונים מעגלת הדיאטטיים החדשה, והנה למרות שעגלה זו מאפשרת שמירת האוכל חם, וגישה נוחה לכל סוג מנה שהיא. אי הסדר והרוגז שנגרמים מאז הפעלת העגלה החדשה גדל מיום ליום. בעגלה זו ישנן מנות מיוחדות לדיאטטיים שאסור להם לאכול את המזון המוגש בחדר האוכל, כמו כן יש בעגלה מנות לצמחונים שמיועדות להחליף את המנות המוגשות בחדר האוכל במידה והן מכילות בשר. כל חברה וחבר הנזקקים למנה דיאטטית או צמחונית - צריך לחכות בסבלנות עד שהחברה העובדת ליד העגלה תתן לך את המנה שלו. בשום פנים ואופן לא ייתכן שימשך המצב שכל חבר-ה יקח מהעגלה ככל העולה על רוחו, וזה למרות שהחברה העובדת ליד העגלה אמרה לו בפירוש שמנה זו אינה מיועדת לו. נוצר מצב שדיאטטיים, הורים או צמחונים מגיעים לעגלה וכבר מישהו אחר לקח את מנתם. באם לא נגיע למשמעת מלאה ביחס החברים להגשה זו-לא נוכל לדאוג לשום אוכל מיוחד הירק, אפשר לקחת רק ממה שנשאר אחרי 12.30.

לאכול כמו סוס... 27.1.1978

עקב דרישת החברים, בעקבות המאמר האחרון אודות הסובין, יוציא המטבח לעגלת ההגשה מן ה'טעם' הזה. כדי לא להכביד על העיכול, יש להתחיל בכפית אחת בלבד ביום הראשון ולעלות בהדרגה עד 6 כפיות ליום (2 כפיות בכל ארוחה). אפשר להוסיף סובין לכן מאכל. מומלץ בתוך חלב. מיץ תפוזים, לבן, מפוזר בסלט או בכל צורה אחרת.

פניות ועדת שרותים 13.7.1979

(א) בשבתות חמימות אלה של קיץ, החלטנו לוותר על המרק החם בארוחת הצהריים ובמקומו להגיש מרק פירות קר. חברים שאינם יכולים לוותר על המרק יוכלו לקחת לעצמם מרק ממקומו הקבוע.

(ב) ואם במרק עסקינן, מתבקשים תורני ליל השבת שמורידים את מכסי הסירים הגדולים ממקומם, להחזירם מיד בסיום התרונות, למבשלות זו טרחה גדולה.

(ג) בגלל לחץ גדול על חדר האוכל בתקופה זו, מתבקשות המשפחות שאינן נמצאות במשק, אפילו ארוחת ערב בודדת, למסור זאת לעובדות תור השני בכדי להקל עליהן לסדר מקומות למשפחות שיש להן אורחים.

א' כסלו תשנ"ט 1999

התחילה 'ההרצה' של לקיחת אוכל בשיטה של 'הפרטת המזון' (שיטת קפיטריה). השבוע עדיין ללא חיוב. אבל 'משחקים כאילו', כדי לבדוק כיצד עובדת המערכת, ולתרגל את העובדים ואת האוכלים. יש לציין כבר את הגיוון הגדול בתפריט שזכינו לו (ורבים תמהים: מדוע היה צורך לחכות עם זה עד ההפרטה?), וכן את המראה החדש והחגיגי שלבש חדר האוכל, עם המפות הצבעוניות לשולחנות ועיצי הצמחים (ומה הקשר של זה, להפרטה?). גם אולם ההגשה העצמית זכה לסידור חדש, וגם לזה נצטרך להתרגל ולבדוק האם זה אכן הסידור הכי טוב, בסך הכן, על המהלך הזה הוחלט בקלפי בסעד, ועכשיו על כולנו להשתדל להפיק ממנו את הטוב ביותר האפשרי.

פאט fe פאט

לכבוד שנת ה – 70 נתכנס לארוחת ערב בחדר האוכל כמו בימים הטובים....

ביום שני י"ט בכסלו 19.12.16

ארוחת הערב תוגש בין השעות 18.00-19.30

113 תות 70 ואנ' המלון

